

Морський туман

Анатолій Качан

А з моря, з моря вже туман устає.
З народної пісні.

1

Із моря яром, *Яром з морЯ* -
Куди це крадеться Туман?
Ось він уже на косогорі,
Ось заповзає... на баштан .

Там жовті дині-господині
Із меду, сонця і роси
Такі солодкі, що за диню
Співучу мушлю віддаси -
Морську трембіту із грайливим
Рожево-світлим переливом.

А там, де світяться ромашки
І сторожують цвіркуні,
На сонці гріються в тільняшках
Рябі херсонські кавуни.
В них дозріває сік-нектар
І жевріє рожевий жар.

Поміж рябими товстунами
Лежать чорняві кавуни.
То ловлять Сонце над степами
Лапатим листям тумани .

Яке ж то щастя довгождане
Ті туманці і тумани,
Бо на приморському баштані
Вже Сонцем налились вони.

Ножем кавун той розрізаєш -
І вже на скибках туманців,
Як на губній гармошці, граєш
Дзвінку мелодію степів.

Туман із моря підкрадається,
А десь у небі голубім,
Як дзвоник, жайвір заливається,
То він підспівує тобі...

2

Отож, із моря та із яру
На тихий дідовий баштан
Упав Туман, як сива хмара,
Аби знайти кавун - туман .

Туман тинявся по баштану,
Бо запитав якось Нептун:
"Я знаю, що таке тумани,
А що таке туман - кавун ?.."

Туман здаля на море глянув:
"Ото здивується Нептун,
Коли на берег із баштану
Я прикочу туман-кавун..."

Та раптом вийшов до криниці
Вусатий сторож з куреня.
Дідусь бабахнув із рушниці -
Лиш для острашки, навмання.

Туман присів і розгубився,
Із переляку скрикнув: "Ой!"
Туман до моря покотився,
Утік з баштану наш герой.

А за завісою Туману
Ревів-стогнав маяк-ревун,
Немов питав безперестанно:
"А де ж, а де ж туман-кавун?.."

3

Ось так, з порожніми руками,
Туман розтанув по росі.
А міг би він, скажу між нами,
Один туманчик попросить.

Чи обмінять кавун і диню
На дорогу морську перлину.

Сказав би сторож: "Я, їй-богу,
Не пожалію кавуна.
Та ще для кого? Для самого
Морського бога Нептуна !"